

PSALM 63
EEN HEERLIJK LIED VAN VERLANGEN

Psalm 63

Volgende zondag lezen we in het evangelie de parabel van de bruidegom die op komst is. Tien bruidsmisjes wachten hem op voor de bruidstoet. Vijf van hen hebben genoeg olie meegebracht voor hun lampen, maar de vijf andere niet.

De eerste lezing is een soort voorbode op dat evangelie. Zij handelt over het verlangen naar de Wijsheid. Dat verlangen is eigenlijk het verlangen naar God. Of, in de termen van het evangelie van volgende zondag : op wacht staan om de bruidegom te verwelkomen, met voldoende olie om de lampen brandende te houden.

In dit liturgische kader zingen wij de heerlijke antwoordpsalm 63. Van deze psalm vonden wij op het internet een prachtige vertaling. Die luidt als volgt:

*Ik zoek U reeds vroeg, o God, mijn God.
In een woestijn waar niets kan groeien,
laat Gij mijn ziel van heimwee gloeien.
Mijn lijf heeft dorst tot op het bot.
Gij zijt almachtig en verheven;
dat heb ik in Uw huis gezien.
Ik zag Uw liefde bovendien,
die deze wereld niet kan geven.
U wil ik prijzen, levenslang.
Ik houd Uw naam hoog om het goede
waarmee Gij mijn gemoed wilt voeden.
Gij vult mijn mond met blij gezang.
In bed lig ik te mediteren
over de hulp die Gij mij geeft.
Mijn wezen is aan U verkleefd.
Beschermd door U, blijf ik U eren.*

Het historische ontstaan van de psalm : Koning David in de woestijn

De Hebreeuwse titel van de psalm luidt : “een lied van David, toen hij in de woestijn van Juda was”.

Wie door de dorre woestijn moet zwerven, komt zichzelf tegen. En dan komt ook de vraag naar het “waarom” naar boven. “Wat is de zin van alles wat ik meemaak?” “Waarvoor en waartoe leef ik eigenlijk?” Deze psalm verwoordt dit gevoel bij David.

Misschien kent u het verhaal van Koning David en zijn derde zoon, Absalom. Die had een complot gesmeed tegen zijn vader, en de situatie was zodanig uit de hand gelopen dat David met zijn legertje getrouwen moest vluchten naar de woestijn van Juda. Daar leefde hij enige tijd in ontbering. Uiteindelijk zou Absalom sterven na een hevige strijd tegen de soldaten van zijn vader. Toen Absalom vluchtte van het gevecht, bleef hij met zijn lange haren aan de takken van een boom hangen, terwijl zijn paard in de verte verdween. En zo, bengelend tussen hemel en aarde, met zijn haren verstrengeld in de boomtakken, werd hij op bevel van de legeraanvoerder van David afgemaakt. Tot groot verdriet van David, trouwens.

U vindt dit verhaal in het boek 2 Samuel, hoofdstukken 15-17.

Verliefd op God

Het is tijdens deze zwerftocht door de woestijn, opgejaagd door Absalom, dat David de psalm 63 dichtte. Terwijl hij honger en dorst lijdt in de woestijn, komt David tot zichzelf. Zo ontdekt hij dat hij een nog veel diepere honger en dorst heeft, namelijk zijn verlangen naar zijn God. Te midden van zijn ontbering en zijn wanhoop om zijn opstandige zoon, krijgt hij een religieuze ervaring die heel zijn leven overhoop haalt. Hij ontdekt een liefde die deze wereld niet kan geven. Een liefde die oneindig meer waard is dan het leven zelf.

Je zou kunnen zeggen dat deze psalm het verlangen vertolkt van iemand die smoorverliefd is. Davids ziel gloeit van heimwee. Zijn mond is vol van blij gezang. En zelfs als hij op zijn bed ligt, kan hij niet anders dan mediteren over het goede dat hij van zijn geliefde krijgt. Hij kleeft als het ware aan deze geliefde, en kan dit gevoel geen moment loslaten. Hoewel opgejaagd door Absalom, voelt hij zich toch veilig. “Beschermd door U, blijf ik U eren.” Psalm 63 is religieuze lyriek van de zuiverste soort.

Psalm 63 en de lezingen van zondag

Het is toch mooi dat wij ons volgende zondag deze psalm eigen mogen maken, dat wij hem mogen verinnerlijken door hem luidop te zingen, zodat er ook iets van Davids verlangen in ons beweegt.

En dat is ons antwoord op de eerste lezing uit het boek Wijsheid. In die lezing staat dat de Wijsheid (God) zich gemakkelijk laat vinden door wie haar echt zoekt. Die Wijsheid (God) is zelf op zoek naar mensen die haar waard zijn, die naar haar verlangen. Of, in de terminologie van het evangelie van zondag: God is op zoek naar mensen die genoeg olie hebben om de lampen brandend te houden tot het moment waarop Hij komt.

Wij zingen met overtuiging psalm 63. Om ons verlangen te verdiepen. Om dat verlangen een olie te laten zijn waarmee wij onze lampen brandend houden. Zo zullen ook wij de bruidegom kunnen verwelkomen, als hij opdaagt.

Frans Van Looveren